

Павел насърчава Тимотей

Ключов стих: „Затова ти напомням да разпалиш Божия дар, който е в теб чрез възлагането на ръцете ми.“

2 Тимотей 1:6

Избрани стихове:

2 Тимотей 1:1-14; 3:14,15

Въпреки че апостол Павел явно не е имал биологични деца, нежното му обръщение към Тимотей като „моя собствен син във вярата“ показва дълбочината на неговата привързаност. (1 Тимотей 1:2) Той считаше всички вярващи за свои духовни деца, а това чувство беше особено силно към Тимотей, който дълго и предано беше служил редом с него.

Думите на Павел от днешния урок са мъдър съвет за всички християни и особено за онези, които са нови в Истината. Те оказват още по-голямо въздействие върху онези, които са посветени на Господа и на Неговото служение и се стремят да бъдат полезни като Негови служители според талантите и възможностите си.

Тези думи са били отправени към Тимотей, когато Павел е бил затворник в Рим, малко преди смъртта си. Тимотей вече не е бил дете, а вероятно е бил на около четиридесет години, като е работил заедно с апостола в продължение на много години. По времето, когато е било

написано това писмо, Тимотей е служил на църквата в Ефес и там е получил посланията, които носят неговото име.

Павел се представя, като напомня на Тимотей за своето апостолство. Той стана свидетел на възкресението на Господа, след като му бе позволено да зърне Неговата славна личност по пътя за Дамаск. След това Павел получи поръчение да проповядва условията на Божието обещание за живот, дадено в Христос Исус. Деяния на апостолите 9:3-20; 22:14,15

Павел споменава чистата си съвест пред Бога, постоянните си молитви за Тимотей и желанието си да го види отново след раздялата им в Ефес. (2 Тимотей 1:3, 4) Осъзнавайки опасностите, които съпътстват една видна позиция, Павел насърчава Тимотей да остане смирен, верен и укоренен в Писанията. (2 Тимотей 1:13) Той трябваше да стои твърдо в силата, която Бог дава чрез Словото Си.

Павел също така напомни на Тимотей за искрената вяра и благочестието, които той беше наследил от майка си и баба си, като потвърди, че това наследство е положило солидна основа в сърцето му. (2 Тимотей 1:5) Други места от Писанията подчертават, че благочестивите родители могат да положат основа на характера на децата си, върху която да се изгради полезен живот. Второзаконие 6:6,7; Притчи 22:6; Ефесяни 6:4

Апостолът насърчи Тимотей да „разпали Божия дар“ в себе си — да го възроди с обновена енергия. Той също така предупреди Тимотей да

не се поддава на страха, като му напомни, че Божият дух не е дух на страх, „а на сила, на любов и на здрав разум“. (2 Тимотей 1:6,7) Такъв дух поражда смелост, любяща преданост към Бога и Неговия народ, както и мъдро преценяване при проявяването на ревност. Желанието на Павел беше всички Божии деца да придобиват все повече този дух, така че талантите им да се използват както безстрашно, така и мъдро в службата на Господаря.

В 2 Тимотей 3:14, 15 апостолът напомня на Тимотей, че е бил научен от Бога и че това учение е стигнало до него чрез „свещените писания“ на Стария Завет и чрез думите на Исус и Неговите вдъхновени апостоли. Точно както Тимотей е бил окуражен от Павел, нека и ние да се укрепим с тези думи на възлюбения апостол.